

10. september 2021

EM 2021/169

I henhold til Inatsisartuts forretningsorden § 36 fremlægger jeg følgende forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre musikere samme skattemæssige muligheder, som andre selvstændige erhvervsdrivende.

(Medlem af Inatsisartut, Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Man siger at vi alle skal betale lige meget i hele landet. Dog har musikerne, som er selvstændige, ingen ret til at fakturere arrangøren direkte. Hvorfor mon musikere ikke har ret til at afsende fakturaer, på lige fod med alle andre selvstændigt erhvervsdrivende? Desværre er der for stor forskelsbehandling mod musikere, hvad angår skatteydelse.

Der bliver brugt den begrundelse, at der er risiko for at musikere får for stor gæld. Skal dette forstås således, at musikere anses for at være mindre ansvarlige, i forhold til andre selvstændigt erhvervsdrivende?

En af de andre begrundelser har også været, at det vil belaste skattestyrelsen for meget, hvis musikerne skal begynde at kunne fakturere. Ser man de, som har engagement til at være selvstændigt erhvervsdrivende, som en belastning?

I dag ansættes musikere som værende "ansatte" under en koncert, og får løn med skattetræk, hvor dette registreres som A-indkomst. Musikere ønsker at have skattefradrag, på baggrund af deres nødvendige indkøb af musikinstrumenter. Det er ellers en mulighed i forvejen, men så betyder det, at de først betaler skat for hele året, og registrerer alle omkostninger på selvangivelsen, hvor de en gang om året, får penge tilbage fra skattestyrelsen.

Musikerne rejser rundt til de steder, der afholdes koncerter og slæber deres egne musikinstrumenter med. Som det hele er nu, kan det sammenlignes med, at vi kontorarbejdere tager på arbejde med alt vores udstyr såsom skrivebord, stol og computer på slæb. Derfor bør musikere have skattefradrag, og betale løbende skat, ligesom alle andre selvstændigt erhvervsdrivende.

Man siger at man gerne vil støtte musikere ved at give bevillinger. Det er vi selvfølgelig også taknemmelige over. Men hvilken selvstændigt erhvervsdrivende har mod på at leve af bevillinger og tilskud? Man giver et menneske næring for én dag, hvis man giver det en fisk, men hvis man giver det en fiskestang, kan det forsørge sig selv. Vil vi kun give en musiker tilskud og bevillinger? Eller vil vi give vedkommende muligheder for at yde til samfundet via skattepenge, ligesom alle andre selvstændigt erhvervsdrivende.

Der er rigtig mange forskellige musikere. Nogle som har det som hobby, og andre har det som erhverv. Nogle derhjemme, og andre til koncerter. Vi skal derfor have en skattelovgivning der tilgodeser musikere der spiller i fritiden og dem som har det som erhverv, uden at skulle inddele musikere som fritids og erhvervsmusikere, ligesom fiskere og fangere. Det ville slet ikke være hensigtsmæssigt at skulle til at have musikerlicenser osv.

Der vil nok være nogen, der stiller spørgsmålstejn ved, hvorfor det kun er musikere, der bliver bragt op her. Der vil vi sige, at vi bør kunne drøfte de forskellige slags kunstarter særskilt, hvor det ikke behøver at være et fællesemne, bare fordi de alle omhandler kunst. De har alle forskellige vilkår, og forskellige værdibaggrunde. Syn på de forskellige slags kunst, som et fælles område, er tegn på negligering. I dette emne snakker vi om de vilkår som musikerne lever under.

Kunstnere har forskellige forhold, forfattere sælger deres bøger, en kunster sælger sine malerier, og sælger forskelligt kunst. Skuespillere udfører forskellige teaterstykker eller lignende, og er ansat under optagelser af film, teater eller lignende. Filmproducere har flere forskellige projekter og samarbejder med mange andre, hvor de søger finansieringsmuligheder til mange forskellige aktører. Musikere spiller altid koncerter flere forskellige steder, og sælger deres udgivelser og til tider merchandise.

En musiker er sjældent ansat, medmindre det er et teaterforestilling musikereren spiller med i. Musikeren spiller jobs forskellige steder, sælger udgivet musik og merchandise. En musiker der er registreret som selvstændig erhvervsdrivende med et CVR nummer, skal bare kunne sende en faktura til arrangøren når vedkommende har spillet et job. Mens en anden musiker blot bruger sin CPR nr. når han skal betale skat.

Så er der nogen der siger, hvorfor kan bandet ikke bare få et CVR nr.? Musikere spiller sammen mange andre musikere, og bandmedlemmer udskiftes hele tiden. Derfor er det ikke ikke mulighed.

Så er der nogen der siger, musikere kan jo bare i deres selvangivelse skrive deres udgifter, så kan de få deres penge tilbage. Ja, prøv at sige det samme til andre selvstændige erhvervsdrivende at de én gang om året skal få penge tilbage fra skat for deres udgifter.

Vi søger efter en skattelovgivningsmæssig mulighed for at en musiker betaler skat som alle andre, og en anden mulighed for en musiker der er registreret som selvstændig erhvervsdrivende at kunne sende en faktura.